

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXV. — Wydana i rozesłana dnia 19. grudnia 1915.

Treść: (№ 371.—374.) 371. Rozporządzenie w sprawie skrócenia terminu ponawiania egzaminów z przemysłu budowlanego. — 372. Rozporządzenie cesarskie o układaniu i podpisywaniu rozstrzygnięć sądowych w sprawach cywilnych i karnych i protokołów, w razie trwałej przeszkody sędziego lub protokolanta. — 373. Rozporządzenie cesarskie w sprawie zmiany przepisów o nadzorze nad prowadzeniem przedsiębiorstw. — 374. Rozporządzenie w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla przerobionych (niewyczesanych) konopi.

371.

Rozporządzenie Ministerstw handlu, spraw wewnętrznych i robót publicznych z dnia 13. grudnia 1915

w sprawie skrócenia terminu ponawiania egzaminów z przemysłu budowlanego.

Na mocy § 13., ustęp 2., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, w sprawie uregulowania koncesyjonowanych przemysłów budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się polityczne władze krajowe, by tym kandydatom, którzy przy składaniu egzaminu na budowniczych, murarzy, cieśli, kamieniarzy lub studniarzy zostali uznani za nieuzdolnionych i mają pełnić w obecnej wojnie czynną służbę w wspólnym wojsku, w marynarce wojennej, w obronie krajowej lub w pospolitem ruszeniu, zezwalały na ich prośbę wyjątkowo na ponowienie egzaminu jeszcze przed upływem ustanowionego w § 12. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 195, jednorocznego terminu i przed pociągnięciem do służby wojskowej lub podczas niej.

Postanowienia poprzedniego ustępu mają zastosowanie wobec pociągniętych do osobistych usług na cele wojenne, oraz wobec osób cywilnych, używanych do dobrowolnych świadczeń pracy i usług na cele wojenne.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Truka wlr.

Spitzmüller wlr.

372.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 14. grudnia 1915

o układaniu i podpisywaniu rozstrzygnięć sądowych w sprawach cywilnych i karnych i protokołów, w razie trwałej przeszkody sędziego lub protokolanta.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

I. Sprawy prywatno-prawne.

1. Układanie rozstrzygnięć.

§ 1.

Jeśli sędzia samoistny doznaje trwałej przeszkody w pisemnem ułożeniu ogłoszonego wyroku, to wyrok może ułożyć inny sędzia na podstawie poświadczeń, zawartych w protokołach i ich załącznikach, na podstawie zapisków sędziego, użytych przezeń niewątpliwie przy ogłaszaniu wyroku, wreszcie wpisów do rejestrów lub wywiadów osób, które były obecne przy ogłaszaniu wyroku.

Jeśli się nie da ustalić w tej drodze nawet wyrzeczenia wyroku, wówczas ma sąd orzec, że ogłoszony wyrok należy uważać za niezapadły. Przeciw tej uchwale jest dopuszczalny rekurs. Dopóki strona nie postawi wniosku na dalsze postępowanie, to ostatecznie spoczywa.

Jeśli w sprawach drobiazgowych wyrok został ogłoszony w obecności obydwu stron, wówczas sporządzenie go winno się ograniczyć na ustaleniu wyrzeczenia wyroku.

§ 2.

Jeśli członek senatu, któremu poruczono ułożenie ogłoszonego wyroku, doznaje przy tem trwałej przeszkody, wówczas winien wyrok ułożyć inny członek senatu.

Jeśli wszyscy członkowie senatu doznają trwałej przeszkody, należy postąpić stosownie do § 1.

§ 3.

Na końcu sporządzonego według §§ 1. lub 2., ustęp 2., pisemnego ułożenia należy dołączyć uwagę: „Ułożony przez . . . . . w zastępstwie sędziego . . . . . który doznaje trwałej przeszkody“.

Stronom winno się w każdym razie doręczyć pisemne wygotowanie ułożonego według §§ 1. lub 2., ustęp 2., wyroku.

§ 4.

O ile wyrok w czasie doręczenia jego wygotowania, ułożonego według §§ 1. lub 2., ustęp 2., nie urósł jeszcze w moc prawną, można przeciw wyrokowi wnieść przewidziane w ustawie o postępowaniu cywilnem środki prawne.

Gdy wyrok w czasie doręczenia był już prawomocny, wówczas można zaczepić rekuresem tylko zadokumentowane w pisemnym układzie ustalenie wyrzeczenia wyroku. Jeśli sąd odwoławczy

dojdzie do przekonania, że wyrzeczenia wyroku już się nieda ustalić, winien orzec uchwałą, że ogłoszony wyrok należy uważać za niezapadły.

§ 5.

Co do tego, o ile ma się wygotowywać ogłoszone uchwały, mają zastosowanie poprzednie przepisy.

2. Podpisywanie rozstrzygnięć.

§ 6.

Jeśli przewodniczący doznaje trwałej przeszkody w podpisaniu pisemnego układu wyroku lub uchwały, wówczas podpisuje zań inny członek senatu z uwagą: „Podpisany przez . . . . . w zastępstwie przewodniczącego, który doznaje trwałej przeszkody“.

§ 7.

Jeśli protokolant doznaje trwałej przeszkody, wówczas jego podpis na pisemnym układzie wyroku odpada. Należy dodać w pisemnym układzie uwagę: „Protokolant doznaje w podpisaniu trwałej przeszkody“.

II. Sprawy karne.

1. Wygotowanie wyroków.

Wyroki trybunałów sądowych.

§ 8.

Jeśli członek senatu, któremu poruczono wygotowanie wyroku, doznaje w tem trwałej przeszkody, wówczas ma wyrok wygotować inny członek senatu.

Wyroki sądów powiatowych.

§ 9.

Jeśli sędzia samoistny doznaje trwałej przeszkody w wygotowaniu wyroku, który urósł już co do winy i kary wobec oskarżyciela i oskarżonego w moc prawną, wówczas może wyrok sporządzić inny sędzia na podstawie dat zadokumentowanych w głównym protokole rozprawy i jego załącznikach, oraz na podstawie użytych niewątpliwie przy ogłoszeniu wyroku zapisków sędziego, wpisów w urzędowych zapiskach i dokumentach lub na podstawie wywiadów osób, przy ogłaszaniu wyroku obecnych.

Należy przedtem przesłuchać oskarżyciela i oskarżonego.

Okoliczność, że wniesiono niedopuszczalne odwołanie, nie stoi na przeszkodzie wygotowaniu wyroku przez innego sędziego.

§ 10.

Jeśli nieda się stwierdzić w sposób, oznaczony w § 9., czy oskarżony został uwolniony lub na jaką skazany karę, wówczas winien sąd orzec w uchwale, że ogłoszony wyrok ma się uważać za niezapadły.

§ 11.

Na końcu sporządzonego według § 9. wygotowania wyroku należy dodać uwagę: „Wygotowany przez . . . . . w zastępstwie sędziego . . . . ., który doznał trwałej przeszkody“.

Odpisy wyroku należy doręczyć oskarżycielowi prywatnemu, oskarżonemu i prywatnej stronie interesowanej. Oskarżycielowi publicznemu należy wygotowany wyrok doręczyć w oryginale.

§ 12.

Strony mogą zadokumentowane w wygotowaniu ustalenie wyrzeczenia wyroku zacząć zażaleniem, które należy wnieść w ciągu trzech dni po doręczeniu wyroku.

Trybunał pierwszej instancji może przedsięwziąć dochodzenia lub je spowodować. Jeśli trybunał dojdzie do przekonania, że nieda się stwierdzić, czy oskarżony został uwolniony lub na jaką karę skazany, wówczas ma trybunał orzec, że ogłoszony wyrok należy uważać za niezapadły.

§ 13.

Jeśli ogłoszony wyrok uważa się za niezapadły, wówczas postępowanie, wdrożone na podstawie oskarżenia prywatnego, należy prowadzić tylko na wniosek jednej ze stron. Wniosek musi być postawiony w ciągu czternastu dni po prawomocności uchwały.

§ 14.

Wyrok, który co do winy lub kary nie osiągnął prawomocności (§ 464., l. 1 i 2, u. o p. k.), może być wygotowany z reguły tylko przez sędziego orzekającego. Jeśli ten ostatni doznaje trwałej przeszkody, wówczas winien sąd orzec w uchwale, że ogłoszony wyrok należy uważać za niezapadły. Znajduje tu zastosowanie przepis § 13.

Jeśli przeciw ogłoszonemu wyrokowi wniesiono tylko odwołanie na korzyść oskarżonego, wówczas we wznowionem postępowaniu nie można

nałożyć surowszej kary, jak w ogłoszonym wyroku, o ile nałożona w tym wyroku kara może być z pewnością stwierdzona.

§ 15.

Wyrok, który co do winy lub kary nie osiągnął prawomocności (§ 464., l. 1 i 2, u. o p. k.), może w razie trwałej przeszkody orzekającego sędziego wygotować inny sędzia, jeśli oskarżający i oskarżony na to się zgodzą. Zgodę przyjmując się wówczas, jeśli strona w ciągu oznaczonego przez sąd terminu nie złoży żadnego oświadczenia.

Należy zastosować przepisy pierwszego i drugiego ustępu § 9., §§ 10. do 13. i drugiego ustępu § 14.

2. Podpisywanie wyroków i protokołów rozpraw.

§ 16.

Jeśli przewodniczący doznaje trwałej przeszkody w podpisaniu wygotowania wyroku, wówczas podpisuje zań inny członek senatu z uwagą: „Podpisany przez . . . . . w zastępstwie przewodniczącego . . . . . który doznaje trwałej przeszkody“.

§ 17.

Jeśli protokolant doznaje trwałej przeszkody, wówczas odpada jego podpis na wygotowaniu wyroku. Do wygotowania należy dołączyć uwagę: „Protokolant doznaje w podpisaniu trwałej przeszkody“.

§ 18.

Jeśli przewodniczący senatu karnego doznaje trwałej przeszkody w podpisaniu protokołu obrad lub protokołu z rozprawy głównej, wówczas podpisuje zań inny członek senatu. Jeśli sędzia samostny doznaje trwałej przeszkody, wówczas odpada podpisanie protokołu przez sędziego.

Jeśli protokolant senatu karnego doznaje trwałej przeszkody w spisaniu protokołu obrad lub protokołu z rozprawy głównej, wówczas protokół układa przewodniczący i podpisuje go wraz z jednym członkiem senatu. Jeśli protokolant sędziego samostnego doznaje trwałej przeszkody, wówczas sędzia układa protokół i podpisuje go sam.

Nastanie przeszkody winno się zanotować w protokole w myśl §§ 16. i 17.

III. Postanowienia końcowe.**§ 19.**

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i należy je także zastosować, jeśli nie uchylono jeszcze braku pisemnego ułożenia (wygotowania) lub podpisu, który zaszedł przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Wykonanie poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 14. grudnia 1915.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.	Hohenlohe wkr.
Georgi wkr.	Hochenburger wkr.
Forster wkr.	Hussarek wkr.
Trnka wkr.	Zenker wkr.
Morawski wkr.	Leth wkr.
	Spitzmüller wkr.

373.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 17. grudnia 1915

w sprawie zmiany przepisów o nadzorze nad prowadzeniem przedsiębiorstw.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

(1) §§ 1., 2., 3., 4., 7., 10., 12. i 15. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. września 1914, Dz. u. p. Nr. 247, o zaprowadzeniu nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa, zmienia się; inne postanowienia pozostają nienaruszone.

(2) Rozporządzenie cesarskie z dnia 17. września 1914, Dz. u. p. Nr. 247, otrzymuje tedy następujące brzmienie:

§ 1.

(1) Dłużnik, którego niewypłacalność spowodowana została wydarzeniami wojennymi lub przy tej sposobności powstała, i prawdopodobnie po ukończeniu wojny ustanie, może celem uchronienia się od konkursu uczynić w trybunale, właściwym do otwarcia konkursu, wniosek na ustanowienie nadzoru nad prowadzeniem jego przedsiębiorstwa.

(2) Wierzyciel może wnieść na zarządzenie nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa, jeśli skutkiem ustawy lub wyroku sędziego doznaje przeszkody w poszukiwaniu swej wykazanej wierzytelności i gdy wykaże, że wskutek postępowania dłużnika jego wierzyciele są narażeni na szkodę.

§ 2.

(1) Dłużnik ma wraz z wnioskiem przedłożyć spis wierzycieli, o ile możliwości z podaniem ich adresów, przegląd stanu majątkowego w formie przeciwstawienia stanu czynnego i biernego, z szczegółowym przytoczeniem pozycyi i o ile on jest kupcem, także ostatni bilans.

(2) Sąd może polecić dłużnikowi, by złożył przysięgę wyjawienia, że jego zeznania o stanie czynnym i biernym są zgodne z prawdą i dołączne i że nic ze swego majątku nie zataił.

(3) Gdy dłużnik odmówi złożenia przysięgi wyjawienia, to należy odrzucić jego wniosek na zarządzenie nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa.

§ 3.

Sąd może dla przygotowania swego rozstrzygnięcia przesłuchać osoby poinformowane i rzeczoznawców i wdrożyć inne dochodzenia. Dłużnika należy o ile możliwości przesłuchać przed rozstrzygnięciem.

§ 4.

(1) Jeśli przychyłono się do wniosku, wówczas ustanowi sąd jedną lub więcej osób do nadzorowania prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika.

(2) Osobą nadzorującą należy ustanowić człowieka nieskazitelnego, godnego zaufania i obznajomionego z interesami. Osobą nadzorującą nie powinien być funkcyjnaryusz, bliższy krewny (§ 32. o. k.) lub konkurent dłużnika.

(3) Dłużnik i każdy wierzyciel mogą w przeciągu dni ośmiu po ustanowieniu osoby nadzorującej uczynić wniosek wobec sądu konkursowego na ustanowienie innej lub dalszej osoby nadzorującej, przedstawiając powody.

(4) Zarządzenie nadzoru nad przedsiębiorstwem i nazwiska osób nadzorujących należy ogłosić publicznie. Do ogłoszenia należy zastosować przepis § 117., ustęp 2., p. c.

§ 5.

(1) Dłużnikowi nie wolno pozbywać się nieruchomości lub je obciążać, ustanawiać na swoim majątku odrębnych praw, przyjmować poręki i wydawać zarządzeń nieodpłatnych. Tego rodzaju

czynności prawne nie mają znaczenia wobec wierzycieli.

(2) Do przedsiębrania czynności, które nie należą do zwyczajnego toku interesów, potrzebuje dłużnik przyzwolenia osoby nadzorującej. Musi on jednak zaniechać także czynności, należących do zwyczajnego toku interesów, jeżeli osoba nadzorująca podniesie zarzut przeciw tej czynności. Osoba ta może żądać, aby wszystkie pieniądze, które wpływają, ona sama odbierała, tudzież aby tylko ona uskuteczniła wszystkie nadarzające się wypłaty.

(3) Czynności prawne, które przedsięwziął dłużnik wbrew postanowieniom 2. ustępu bez zezwolenia lub wbrew sprzeciwowi osoby nadzorującej, są bezskuteczne wobec wierzycieli, jeżeli osoba trzecia wiedziała lub musiała wiedzieć, iż czynności te przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów i że osobą nadzorującą nie udzieliła swego przyzwolenia lub, iż ona zaoponowała przeciw przedsięwzięciu tej czynności.

§ 6.

Po zarządzeniu nadzoru nad przedsiębiorstwem nie można z powodu roszczenia do dłużnika otworzyć konkursu do jego majątku, ani też nie można uzyskać na przedmiotach, należących do dłużnika, sędziowskiego prawa zastawu lub prawa zaspokojenia.

§ 7.

(1) Osoba nadzorująca ma prowadzenie przedsiębiorstwa dłużnika wspierać i nadzorować. W tym celu może ona wydać stosowne zarządzenia. Może w razie potrzeby także sama objąć prowadzenie przedsiębiorstwa w całości lub w części lub przekazać je innej osobie.

(2) Dłużnik jest obowiązany, na żądanie osoby nadzorującej współdziałać w prowadzeniu przedsiębiorstwa, zezwalać jej na wgląd do swoich ksiąg handlowych i innych zapisków tudzież udzielać jej wyjaśnienia co do stanu swego majątku i co do swoich interesów.

(3) Sąd winien udzielić osobie nadzorującej urzędowe poświadczenie o jej ustanowieniu. Ona jest odpowiedzialna wobec wszystkich osób interesowanych za wypełnianie nałożonych na nią obowiązków. W razie zaniedbywania obowiązków sąd może na nią nałożyć kary porządkowe aż do 200 K lub złożyć ją z urzędu.

(4) Osoba nadzorująca ma wobec dłużnika prawo do żądania zapłaty odpowiednich wydatków w gotówce i wynagrodzenia za prowadzenie przez nią przedsiębiorstwa. Sąd ustala wydatki i wynagrodzenie.

(5) Osoba nadzorująca winna bezzwłocznie zdać sądowi sprawozdanie o stosunkach przedsiębiorstwa dłużnika, skoro tylko wyrobiła sobie potrzebny pogląd. W dalszym ciągu należy składać co miesiąc sprawozdanie o stosunkach przedsiębiorstwa oraz o tem, czy zachodzą jeszcze warunki dla dalszego prowadzenia nadzoru nad przedsiębiorstwem. W razie zaniedbania tego obowiązku należy osobę nadzorującą zwolnić z tej czynności.

§ 8.

Istniejących środków pieniężnych należy przede wszystkim używać do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa i do pokrywania kosztów skromnego trybu życia dłużnika i jego rodziny. Ewentualnej nadwyżki należy użyć do zaspokojenia wierzycieli przy odpowiednim zastosowaniu zasad ordynacyi konkursowej.

§ 9.

Wypadki sporne, które wynikają z ustanowienia i z zarządzeń osoby nadzorującej, rozstrzyga sąd uchwałą. Sąd może postarać się o potrzebne wyjaśnienia także bez pośrednictwa osób interesowanych i celem stwierdzenia pewnych okoliczności prowadzić z urzędu wszystkie potrzebne dochodzenia i zbierać dowody.

§ 10.

(1) Nadzór nad przedsiębiorstwem należy uchylić, jeżeli odpadły warunki, które były miarodajne dla zarządzenia nadzoru, w szczególności, gdy nie można oczekiwać, że niewypłacalność dłużnika zostanie po ukończeniu wojny uchylona, nadto, gdy dłużnik, na którego wniosek zarządzono nadzór nad przedsiębiorstwem, odmówi złożenia przysięgi wyjawienia lub gdy zachodzą inne ważne powody.

(2) Jeśli zajdzie podejrzenie, że zażądano nieprawnie nadzoru nad przedsiębiorstwem, wówczas sąd, o ile nie postanowi zaraz zniesienia nadzoru nad przedsiębiorstwem, wdroyi stosowne dochodzenia, w szczególności gdy rozchodzi się o przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe lub rękodzielnicze zasięgnie opinii właściwej izby handlowej i przemysłowej.

§ 11.

(1) Przeciw zezwoleniu i uchyleniu nadzoru nad przedsiębiorstwem i odrzuceniu wniosku na ustanowienie lub uchylenie takiego nadzoru wolno wnieść rekurs z wyłączeniem dalszego środka prawnego.

(2) Inne rozstrzygnięcia sądu nie mogą być zaczepione środkiem prawnym.

§ 12.

Osobie nadzorującej przysługuje w tym jej charakterze przyznane zarządcy masy konkursowej osobiste uwolnienie od należytości.

§ 13.

Postępowanie to nie dotyczy:

1. wierzycieli, opierających swe roszczenie na czynnościach prawnych dłużnika, które on przedsięwziął po zarządzeniu nadzoru nad jego przedsiębiorstwem za zgodą osoby nadzorującej lub które wolno mu było przedsięwziąć bez takiej zgody;

2. wierzycieli, którym w razie konkursu przysługuje prawo żądania wyłączenia według § 44. o. k.;

3. wierzycieli, o ile oni w razie konkursu mogą żądać odrębnego zaspokojenia;

4. wierzycieli, wymienionych w §§ 51. 1. 2 i 52. o. k., dla podanych tam wierzycielności, chociażby one zapadły po ustanowieniu nadzoru nad przedsiębiorstwem.

§ 14.

Uzasadniony istniejącymi ustawami obowiązek dłużnika domagania się otwarcia konkursu odpada, dopokąd trwa nadzór nad przedsiębiorstwem.

§ 15.

Upoważnia się Ministra sprawiedliwości do wydania w porozumieniu z interesowanymi Ministrami w drodze rozporządzenia przepisów celem wykonywania nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa i do uchylenia w odpowiedniej chwili mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia cesarskiego w całości lub części.

Artykuł II.

(1) To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Uchyła się rozporządzenie z dnia 29. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 357.

(2) Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 17. grudnia 1915.

Franciszek Józef wdr.

Stürgkh wdr.

Georgi wdr.

Forster wdr.

Trnka wdr.

Morawski wdr.

Hohenlohe wdr.

Hochenburger wdr.

Hussarek wdr.

Zenker wdr.

Leth wdr.

Spitzmüller wdr.

374.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 18. grudnia 1915

w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla przerobionych (niewyczesanych) konopie.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Najwyższe ceny za przerobione, suszone w powietrzu i nadające się do zamagazynowania konopie (czyszczone, łamane) i za pakiety konopne ustanawia się:

za moczone, łamane, wytrzepane konopie (*prima*), nie zawierające więcej odpadków jak 5% . . . 380 K za 100 kg

za moczone, łamane, wytrzepane konopie (*secunda*) . . . . . 350 „ „ 100 „

za moczone, wytrzepane pakiety (*prima*) . . . . . 310 „ „ 100 „

za niemoczone konopie (*prima*) 310 „ „ 100 „

za moczone konopie włościańskie, niezawierające więcej jak 10% odpadków . . . . . 300 „ „ 100 „

za niemoczone pakiety (*prima*) . 220 „ „ 100 „

za pakiety uzyskiwane przy przerabianiu konopie włościańskich, przeciągane przez ręczne czesadło . . . . . 90 „ „ 100 „

§ 2.

Za towar gorszej, niż oznaczonej w § 1. jakości winno się płacić tylko odpowiednio zniżoną cenę. Umowa, omijająca to zarządzenie na niekorzyść kupującego, jest nieważna.

§ 3.

Ustanowione w § 1. najwyższe ceny, zawierające także koszty przewozu do stacji naładowania, rozumie się netto kasa za gotówkę.

§ 4.

W handlu pośrednim można przy sprzedażach do 500 kg żądać cen wyższych ponad ustanowioną, najwyższą cenę najwyżej o 8%, przy sprzedażach od 500 do 5000 kg najwyżej o 5%, zaś przy sprzedaży jeszcze większych ilości, najwyżej o 3%.

§ 5.

Ustanowione w § 1. ceny najwyższe wchodzi w życie w dniu 20. grudnia 1915.

Od tego dnia przez czas obowiązywania tego rozporządzenia zakazuje się sprzedaży przerabianych (nieczesanych), czyszczonych, łamanych konopi i paków konopnych po cenie wyższej niż ustanowiona cena maksymalna.

§ 6.

Rozporządzenie to niema zastosowania do sprowadzania konopi z zagranicy cłowej.

§ 7.

Za przekroczenia przepisu tego rozporządzenia będą władze polityczne I. instancji karaty grzywnami do 5000 K lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile czynności te nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 20. grudnia 1915.

Georgi wlr.

Leth wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1916. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1916** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K	20 h	Rocznik	1871 za . . .	4 K	— h	Rocznik	1893 za . . .	6 K	— h
"	1850 " . . .	10 "	50 "	"	1872 " . . .	6 "	40 "	"	1894 " . . .	6 "	— "
"	1851 " . . .	2 "	60 "	"	1873 " . . .	6 "	60 "	"	1895 " . . .	7 "	— "
"	1852 " . . .	5 "	20 "	"	1874 " . . .	4 "	60 "	"	1896 " . . .	7 "	— "
"	1853 " . . .	6 "	30 "	"	1875 " . . .	4 "	— "	"	1897 " . . .	15 "	— "
"	1854 " . . .	8 "	40 "	"	1876 " . . .	3 "	— "	"	1898 " . . .	6 "	— "
"	1855 " . . .	4 "	70 "	"	1877 " . . .	2 "	— "	"	1899 " . . .	10 "	— "
"	1856 " . . .	4 "	90 "	"	1878 " . . .	4 "	60 "	"	1900 " . . .	7 "	— "
"	1857 " . . .	5 "	70 "	"	1879 " . . .	4 "	60 "	"	1901 " . . .	6 "	— "
"	1858 " . . .	4 "	80 "	"	1880 " . . .	4 "	40 "	"	1902 " . . .	7 "	50 "
"	1859 " . . .	4 "	— "	"	1881 " . . .	4 "	40 "	"	1903 " . . .	9 "	— "
"	1860 " . . .	3 "	40 "	"	1882 " . . .	6 "	— "	"	1904 " . . .	5 "	— "
"	1861 " . . .	3 "	— "	"	1883 " . . .	5 "	— "	"	1905 " . . .	6 "	— "
"	1862 " . . .	2 "	80 "	"	1884 " . . .	5 "	— "	"	1906 " . . .	12 "	— "
"	1863 " . . .	2 "	80 "	"	1885 " . . .	3 "	60 "	"	1907 " . . .	13 "	— "
"	1864 " . . .	2 "	80 "	"	1886 " . . .	4 "	60 "	"	1908 " . . .	9 "	— "
"	1865 " . . .	4 "	— "	"	1887 " . . .	5 "	— "	"	1909 " . . .	8 "	50 "
"	1866 " . . .	4 "	40 "	"	1888 " . . .	8 "	40 "	"	1910 " . . .	8 "	40 "
"	1867 " . . .	4 "	— "	"	1889 " . . .	6 "	— "	"	1911 " . . .	7 "	— "
"	1868 " . . .	4 "	— "	"	1890 " . . .	5 "	40 "	"	1912 " . . .	12 "	50 "
"	1869 " . . .	6 "	— "	"	1891 " . . .	6 "	— "	"	1913 " . . .	9 "	50 "
"	1870 " . . .	2 "	80 "	"	1892 " . . .	10 "	— "	"	1914 " . . .	15 "	— "

Cena handlowa za rocznik 1915 będzie podana do wiadomości z początkiem stycznia 1916.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły w stanie **wadliwym**, należy reklamować najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiając jest **uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części** podług materyi.